

Minnen från barndomen

Författad av Fäbstorkh sön, 13/01/2019 - 08:00

När redaktören var ung, serverades det ibland blodpudding i skolans matsal. Det var väl inte direkt en kulinarisk sensation, men ner gick det. Puddingen sades innehålla mängder av nyttigheter. Dessutom var man tvingad att äta upp sin portion eftersom den plats där man lämnade tallrikar och bestick var bevakad av bambatanter med bistra uppsyner. Alla behövde dock inte äta blodpudding. Barn som hade föräldrar som tillhörde Jehovas vittnen erbjöds annan mat. Ingen upplevde det som konstigt. Vi barn uppfattade inte frågan som ett rättviseproblem, utan såg det som ett praktiskt problem som kunde lösas med lite sunt förnuft.

Kontroversiell mat i Malmö. Källa: [Wikimedia](#) [1].

Pannkakspanik i Malmö

Nyligen införde Malmös skolor ett pannkaksförbud. En av skolans absoluta favoriter slutade att serveras och orsaken var att Malmös röd-gröna koalition hade beslutat att pannkakor strider mot kommunens rättvisepprinciper. Skälet till förbudet var att det företag som förser skolorna med pannkakor, hade stoppat produktionen av ägg- och mjölkfria pannkakor. Därför skulle inga pannkakor serveras. Att servera pannkakor hade nämligen varit orättvist mot de barn som inte kan äta pannkakor på grund av matallergier. Inte ens på den internationella pannkaksdagen

serverades pannkakor på kommunens skolor.

Röd rättvisa

I en värld regerad av sunt förnuft hade Malmö kommuns skolor naturligtvis serverat barnen med matallergier något annat. Man hade behandlat dem som Jehovasbarnen blev bemötta när redaktören var ung. Vi lever dessvärre inte i en värld där det sunda förnuftet bestämmer dagordningen. Malmös röd-gröna politiker ansåg att pannkaksfrågan var ett rättviseproblem och att lösningen därför måste vara kollektivistisk: eftersom några barn inte kan äta pannkakor, ska alla barn förbjudas att äta sin favoritmat.

Var det ett rättviseproblem? Orättvisor uppstår när man begränsar människors valmöjligheter på godtyckliga grunder. Kvinnor var under en lång period utestängda från den högre utbildningen på fullständigt godtyckliga grunder. De var också berövade rösträtten på lika godtyckliga grunder.

Frågan är alltså vilka som fick sina valmöjligheter begränsade på godtyckliga grunder när Malmö kommun införde pannkaksförbud.

Hade matallergikernas valfrihet inskränkts om kommunen hade serverat dem något annat än pannkakor? Nej, det hade den inte. Skälet är givetvis att matallergi inte är en godtycklig grund. Matallergikerna kunde inte äta vanliga pannkakor oavsett om kommunen förbjöd pannkakor eller inte. Förbudet minskade istället valmöjligheterna för de som inte var allergiska mot mjölkproteiner. I realiteten särbehandlade kommunen barnen som inte hade mjölkallergi. Och de var, till skillnad från matallergikerna, många. Om vi får tro Livsmedelsverket, drabbas mellan 0,5 till 2 procent av alla barn av äggallergier. Ungefär en procent av barnen är allergiska mot mjölkproteiner, medan laktosintolerans beskrivs som mycket ovanligt hos barn.

Malmös röd-gröna koalition tvekade emellertid inte: om en procent av barnen inte kan äta pannkakor, ska resterande 99 procent förbjudas att göra det. I röd-gröna Malmö håller man sig nämligen med ett socialistiskt rättvisebegrepp: det ska vara lika för alla. Rättvisa är uppnått när alla har det lika eländigt. Först då kan socialdemokrater, kommunister och miljöpartister se varandra i ögonen och säga: äntligen råder det rättvisa. Ett jämlikt samhälle är nämligen bättre även om ingen vill ha ett sådant samhälle.

Source URL: <https://www.samtiden.com/?q=node/551>

Links

[1] https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Cr%C3%AApe_opened_up.jpg